

Revision af civilsamfundspuljen

Det følgende er ét indspark i den igangsatte debat om en revision af civilsamfundspuljen, og det følger i kølvandet på brugermødet på Kosmopol i København d. 29. februar og på den invitation til indspark, som er udsendt af CISU via mail d. 1.3.2024.

CICED hilser arbejdet med en revision af civilsamfundspuljen velkommen, og vi synes, at der er mange gode takter i det første udspil. Som vores egne hidtidige indsatser indikerer, så er vi varme tilhængere af et stærkt fokus på lokalt lederskab og dermed 'localisation'.

I CICEDs optik er langsigtede partnerskaber og strategiske indsatser to sider af samme tilgang til udviklingssamarbejde. Med *langsigtet* og *strategisk* følger nødvendigvis *fleksibilitet*.

Derfor værdsætter vi også oplæggets fremhævelse af "more support to long-term, strategic work", men vi mener samtidig, at der måske formuleres en lidt kunstig modsætning til "the largely project-based modalities that are prevalent today". Lidt afhængigt af om vægten i dette udsagn lægges på "prevalent today" eller på "project-modalities".

Indsatser via partnerskaber vil også fremover være baseret på projekt-modalitet, hvad enten det nu er en større, mellemstor eller stor indsats – også når den kaldes 'program'.

Vi ser gerne, at der i en revideret civilsamfundspulje gives mulighed for at arbejde strategisk og dermed langsigtet fra starten i et partnerskab. I vores optik bør et ideelt partnerskab være forankret i en strategisk vision for samarbejdet. En strategisk vision, der udspringer af den lokale (partner) kontekst og dermed fra starten placerer det lokale lederskab og localisation i centrum for samarbejdet.

Det medfører, at det strategiske perspektiv ikke henvises til de store indsatser alene, men kan (måske bør) være til stede i alle indsatsniveauer og optræde meget tidligt i forløbet med etablering af et nyt partnerskab. Udarbejdelse af en strategisk vision for samarbejdet er en oplagt øvelse i fremhævelse af det lokale lederskab og localisation.

Det kan så også som konsekvens have, at man inden for en strategisk ramme kan starte småt, bygge på og ud, og derved gøre det muligt og tilladeligt, at søge støtte til indsatser, der ligger i forlængelse af tidligere ditto, uden at man nødvendigvis skal ud i at "opfinde" nye målsætninger og målgrupper for at legitimere en ny ansøgning med den samme partner. Det er nemlig i stor udstrækning den legitimeringsøvelse, der fodrer "the prevailing project modality" – altså en modalitet, hvor det hele tiden er nye indsatser på nye områder, men med den samme partner. Det er ikke projekt-modaliteten som sådan, der er forkert.

CICED anerkender, at programmodaliteten eller 'consortium'-modaliteten, som den benævnes i oplægget til revision af CSF er en del af CISUs aftale med Udenrigsministeriet. Vi opfordrer imidlertid til – i logisk forlængelse af vores ovenfor nævnte synspunkter vedrørende strategiske visioner for alle partnerskaber og indsatser - at fordeling af midlerne til de respektive indsatser gentænkes. CICED er ikke overbevist om, vi kender ikke til indskudt evidens for, at den nuværende fordeling af midler mellem programpulje og de øvrige modaliteter er den mest hensigtsmæssige, hverken i

forhold til den samlede impact af dansk udviklingsbistand via civilsamfundspuljen eller i forhold til mulighederne for at styrke de danske civilsamfunds-organisationer og deres indsats for at fastholde eller styrke den danske befolknings opbakning til skattefinansieret dansk udviklingsbistand.

København, d. 14. marts 2024

CICEDs bestyrelse

Johnny Baltzersen,

Forperson